

**KVANTITATIVNE METODE U GRAĐEVINSKOM
MENADŽMENTU**
predavanja 2017/18

METODA UZORAKA I TEORIJA OCJENA

- 1. Statistike: definicija, raspodjеле i standardne greške statistika**
- 2. Teorija ocjena; vrste i grupe ocjena: tačkaste (saglasne, centrirane, efikasne) ocjene i intervalne ocjene**

P7

Metoda uzorka

- **Metoda uzorka** je dio matematičke statistike usmjeren na rješavanje dvije vrste problema:
 1. Procjena parametara (karakteristika) osnovnog skupa na osnovu rezultata dobijenih statističkom obradom podataka u uzorku
 2. problemi testiranja hipoteza: na osnovu procijenjenih parametara (karakteristika) osnovnog skupa iz uzorka, donijeti odluku ili sud da li prihvati ili odbaci određenu pretpostavku (hipotezu) koja se odnosi na neku karakteristiku osnovnog skupa.
- Primjena: u kontroli kvaliteta, poslovnom odlučivanju, marketingu i sl...
- **Ponovimo:**
 - **Populacija (osnovni, odnoso statistički skup):** skup (konačan ili beskonačan: prebrojiv i neprebrojiv) svih pojedinačnih elemenata (elementarnih=statističkih jedinica) iste vrste čija se obilježja (jedno ili više, od mnogih) posmatraju
 - **Uzorak:** dio populacije koji se posmatra (reprezentativan -izabran na unaprijed određen slučajan način), kako bi se donio što je moguće tačniji sud o cijeloj populaciji, na osnovu suda o uzorku u kome se posmatraju statistička obilježja.
 - **Statistika:** slučajna promjenljiva koja je funkcija uzorka (na primjer: aritmetička sredina, mediana, moda, standardno odstupanje i sl.)

- Statistički skup mora biti određen tako da se precizno odredi:
 - koje se obilježje posmatra (težina, visina, MB)
 - prostor kojem pripadaju elementi statističkog skupa
 - vremenski trenutak ili interval kojim će se obuhvatiti svi elementi koje ulaze i skup
- Homogenost statističkog skupa (istovrsnost): sve jedinice skupa su u suštini slične, razlikuju se samo po osnovu obilježja koja se posmatraju
- Elementarne (statističke) jedinice, odnosno (element populacije) mogu biti nosioci jedne ili više pojava, odnosno obilježja (kvantitativne ili kvalitativne karakteristike) koje se zajedno posmatraju. Koja će se obilježja posmatrati zavisi od toga koliko su ta obilježja važna za proučavanje neke pojave.
- Statistička obilježja (varijable, primjenljive) su opšte karakteristike elemenata statističkog skupa, po kojima su ti elementi međusobno slični i po kojima se međusobno razlikuju.

Adekvatan uzorak mora da ispuni principe:

- nepristrasnosti- podjednaka vjerovatnoća da svaki od elemenata uđe u uzorak; postiže se načinom i metodom odabiranja uzorka koji su razrađeni u statističkoj praksi, a koji se baziraju na teoriji vjerovatnoće i postavkama slučajnog kombinovanja elemenata
- reprezentativnosti - uzorak treba da obuhvati one statističke jedinice koje će u sebi nositi sve karakteristike osnovnog skupa, odnosno one jedinice čija obilježja, kada se izbroje ili izmjere i iz njihovih vrijednosti izračunaju odgovarajući parametri (aritmetička sredina, standardna devijacija i dr.), budu ista ili približno ista kao i pravi parametri osnovnog skupa; Reprezentativnost uzorka se postiže adekvatnom veličinom uzorka i objektivnim načinom izbora jedinica uzorka
- ekonomičnosti- moraju biti prihvatljivi troškovi uzimanja i ispitivanja uzorka

Uzorkom se dolazi do procjene karakteristika osnovnog skupa, a statističkom metodom određuje se pouzdanost i preciznost te procjene

Uzorak

- u statističkom istraživanju se bilježe:
 - vrijednosti x_i slučajne promjenljive X (koja predstavlja posmatrano statističko obilježje) na uzorku veličine n ;
 - odgovarajuće frekvencije pojavljivanja tih vrijednosti f_i .
- na koliko se načina može izabrati uzorak veličine n iz populacije veličine N ?:
 - ako je odabiranje elemenata iz populacije bez vraćanja, onda je to broj kombinacija bez ponavljanja $\binom{N}{n}$
 - ako je odabiranje elemenata iz populacije sa vraćanjem, onda je to broj varijacija sa ponavljanjem N^n
- Kad se uzorak bira na slučajan način može se smatrati da se x_i element uzorka mogao izabrati sa određenom vjerovatnoćom na n načina, pa se $x_i, i=1,n$ mogu posmatrati kao pojedinačne vrijednosti niza od n nezavisnih slučajnih promjenljivih $X_1;X_2;.....X_n$ koje imaju istu distribuciju kao i slučajna promjenljiva X
- **slučajni uzorak obima n je n-dimenzionalna slučajna promenljiva ($X_1, X_2, ...X_n$)**

Raspodjela vjerovatnoće aritmetičkih sredina uzoraka

- Neka za obilježje X i uzorak (X_1, X_2, \dots, X_n) , za svako $i=1, n$ važi:
 - μ_x - srednja vrijednost obilježja u osnovnom skupu, $M(X_i) = \mu_x$
 - σ_x^2 - disperzija obilježja u osnovnom skupu $D(X_i) = \sigma_x^2$.
- Onda je:
 - matematičko očekivanje aritmetičke sredine: $M(\bar{X}) = \mu_{\bar{x}} = \mu_x$
 - disperzija aritmetičke sredine:
$$D(\bar{X}) = \sigma_{\bar{x}}^2 = \frac{\sigma_x^2}{n}$$
 - standardno odstupanje aritmetičke sredine (standardna greška):
 - ako se uzorak bira iz beskonačnog skupa $\sigma_{\bar{x}} = \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}$
 - ako se uzorak bira iz konačnog skupa bez vraćanja $\sigma_{\bar{x}} = \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} \sqrt{\frac{N-n}{N-1}}$
- Specijalno:
 1. ako slučajna promjenljiva X (obilježje osnovnog skupa) ima normalnu raspodjelu $N(\mu_x; \sigma_x)$, onda i X_1, X_2, \dots, X_n imaju istu raspodjelu, a njihova aritmetička sredina \bar{X} ima normalnu raspodjelu $N(\mu_{\bar{x}}; \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}})$
 2. ako je $n \geq 30$, onda se bez obzira na raspodjelu slučajne promjenljive X može prihvatići da raspodjela aritmetičkih sredina uzoraka ima raspodjelu $N(\mu_{\bar{x}}; \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}})$

Primjer 1:

Pretpostavimo da su težine 3000 studenata normalno raspoređene $N(68\text{kg}; 3 \text{ kg})$ i da smo odabrali 80 uzoraka po 25 studenata:

- a) koje vrijednosti za aritmetičku sredinu i njeno standardno odstupanje možemo očekivati ako smo formirali uzorke sa vraćanjem i bez vraćanja
- b) u koliko uzoraka od uočenih 80 možemo očekivati da će se aritmetička sredina \bar{X} naći u granicama od 66,8 do 68,3 kg.

• **Rješenje**

- a) $\mu_x = 68 \text{ kg}$ - srednja vrijednost obilježja u osnovnom skupu,
 - $\sigma_x = 3 \text{ kg}$ - standardno odstupanje obilježja u osnovnom skupu
 - **izvlačenje sa vraćanjem=beskonačan skup studenata**

$$\mu_{\bar{x}} = \mu_x = 68, \quad \sigma_{\bar{x}} = \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} = \frac{3}{\sqrt{25}} = 0,6$$

- **izvlačenje bez vraćanja =ograničen skup studenata**

$$\mu_{\bar{x}} = \mu_x = 68, \quad \sigma_{\bar{x}} = \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} \sqrt{\frac{N-n}{N-1}} = \frac{3}{\sqrt{25}} \sqrt{\frac{3000-25}{3000-1}} \approx 0,6$$

- **Dakle raspodjela aritmetičke sredine uzorka \bar{X} ima ima raspodjelu: $N(68;0,6)$**

- b) Treba naći vjerovatnoću da se \bar{X} nađe u intervalu 66,8 do 68,3. odnosno treba naći:

$$P(66,8 < \bar{X} < 68,3) = P\left(\frac{66,8 - 68}{0,6} < T < \frac{68,3 - 68}{0,6}\right) = 0,6687$$

- očekivani broj uzoraka sa aritmetičkom sredinom unutar intervala je $80 \times 0,6687 = 53$

Ocjena parametara osnovnog skupa (parametarska analiza)

- **PARAMETARSKA ANALIZA**=na osnovu utvrđenih veličina i sračunatih statističkih parametara uzorka, treba donijeti sud (ocjenu) o ukupnoj, osnovnoj populaciji odakle su uzeti uzorci, odnosno dati ocjenu parametara raspodjele vjerovatnoća osnovne populacije:
 - tačkaste ocjene – broj (tačka na brojnoj osi) koji se izračunava iz uzorka i služi kao aproksimacija nepoznate vrijednosti parametara raspodjele vjerovatnoće osnovne populacije iz koje je uzet uzorak
 - **saglasne** (stabilne, konzistentne), -ocjena je saglasna (stabilna, konzistentna) ako konvergira u vjerovatnoći ka parametru koga ocjenjuje kada broj elemenata uzorka raste
 - **centrirane** (nepričasne), ako je njeni matematičko očekivanje jednako parametru populacije koga ocjenjuje
 - **najefikasnije** -saglasna i centrirana ocjena koja ima najmanju varijansu ili asimptotski najefikasnije- saglasna i centrirana koja asimptotski teži ocjeni koja ima najmanju varijansu
 - intervalne – kada su ocjene parametara izražene intervalima sa unaprijed zadatom pouzdanošću.

Izvor: Prof. dr Dušan Joksimović POSLOVNA STATISTIKA, Megatrend univerzitet primenjenih nauka, Beograd, Makedonska 21, 2006.

"5. STATISTIČKO OCENJIVANJE

Suština analize uzorka neke populacije ogleda se upravo u tome da se iz što manje uzoraka (obično iz jednog) dobiju zadovoljavajuće informacije o ponašanju obeležja u čitavoj populaciji. To ponašanje obeležja u čitavoj populaciji je zadovoljavajuće opisano analizom uzorka, ukoliko su analizom tog uzorka dovoljno dobro procenjeni parametri populacije (aritmetička sredina, proporcija, varijansa) i ukoliko je dovoljno dobro procenjen zakon raspodele tog obeležja u populaciji. Analiza uzorka pomoću koje se procenjuju parametri populacije naziva se parametarska analiza.

Analiza uzorka pomoću koje se procenjuje zakon raspodele obeležja u populaciji naziva se neparametarska analiza

Parametarska analiza se vrši na dva načina, u zavisnosti od raspoloživih informacija o populaciji. Prvi način, koji se zove statističko ocenjivanje, primenjuje se u slučajevima kada parametri populacije nisu poznati, pa ih iz uzetog uzorka procenjujemo, odnosno ocenjujemo.

Drugi način, koji se zove testiranje parametarskih statističkih hipoteza, primenjuje se u slučajevima kada su parametri populacije bili poznati, pa iz uzetog uzorka proveravamo da li su se promenili i u kom smeru je promena išla, odnosno da li su se povaćali ili smanjili. U postupku statističkog ocenjivanja zaključak o nepoznatoj vrednosti parametra populacije koji ocenjujemo možemo dati u vidu jedne brojne vrednosti i tada se ta ocena zove tačkasta ocena, ili u vidu intervala mogućih vrednosti i tada se ta ocena zove intervalna ocena.

Teorija ocjena (procjena)

- Neka je X slučajna promjenljiva (statističko obilježje populacije) s funkcijom distribucije (raspodjele vjerovatnoće) $F(x)$. Slučajni uzorak veličine n za slučajnu promjenljivu X je slučajni vektor (X_1, X_2, \dots, X_n) , gdje su sve slučajne promjenljive X_i , $i=1, \dots, n$, nezavisne sa zajedničkom funkcijom distribucije vjerovatnoće $F(x)$.
- Vrijednost slučajnog uzorka je uredena n -torka (x_1, x_2, \dots, x_n) ako je izmjerena vrijednost slučajnih promjenljivih X_i jednaka $x_i \in R(X)$, $i=1, \dots, n$.
- **Teorija ocjena-** dio induktivne statistike koji se bavi ocjenom U parametra Q (što može biti $p, \lambda, \sigma, \mu, \dots$) raspodjele vjerovatnoća osnovne populacije pomoću statistike (funkcije slučajnih promjenljivih X) iz uzorka.
- Dvije vrste ocjena:
 - tačkasta ocjena – broj koji se izračunava iz uzorka i služi kao aproksimacija nepoznate vrijednosti parametra raspodjele vjerovatnoća osnovne populacije
 - intervalna ocjena (interval povjerenja, pouzdanosti)- parametri se ocjenjuju u intervalu sa unaprijed zadatom pouzdanošću (vjerovatnoćom da će se naći u tom intervalu)

Tačkaste ocjene

- **Ocjenom parametra Q sa naziva slučajna promjenljiva $U= U_n(X_1, X_2, \dots, X_n)$, koja sa vjerovatnoćom bliskom jedinici zadovoljava $U \approx Q$, ako je brojnost uzorka velika, odnosno ako je ispunjeno:**

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P(|U - Q| < C) = 1, \text{ gdje je } C = \text{const i } C > 0$$

Ocjena je bolja ukoliko je prethodno ispunjeno za što manje vrijednosti C

- **Grupe ocjena:**

- **Saglasna (stabilna)** je ocjena koja konvergira u vjerovatnoći ka parametru osnovne populacije kada n raste, odnosno ako je ispunjeno:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P(|U - Q| < \varepsilon) = 1, \text{ gdje je } \varepsilon \text{ proizvoljno mali pozitivan broj}$$

- **Centrirana ili nepristrasna** je ocjena ako je njeno matematičko očekivanje jednako parametru osnovne populacije koji se procjenjuje, odnosno ako je ispunjeno: $M(U) = Q$, a asimptotski centrirana je ona kod koje je ispunjeno:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} M(U) = Q$$

Može se dokazati da je svaka saglasna ocjena asimptotski nepristrasna.

- **najefikasnija** je ocjena koja je saglasna i centrirana i koja ima najmanju disperziju. Mjera njene efikasnosti je

$$e(U) = \frac{D(U_o)}{D(U)} \leq 1, \text{ gdje je su:}$$

- $D(U_o)$ - disperzija ocjene,
- $D(U)$ - donja granica disperzije svih mogućih centriranih ocjena

- asimptotski najefikasnija je ona kod koje je ispunjeno: $\lim_{n \rightarrow \infty} e(U) = 1$

Tačkaste ocjene matematičkog očekivanja i disperzije kod normalne raspodjele

Problem:

- na osnovu izmjerenih i sračunatih vrijednosti \bar{x} i σ za uzorak veličine n odrediti μ_x (matematičko očekivanje osnovnog skupa), varijansu, odnosno disperziju Dx i σ_o^2 (standardnu devijaciju osnovnog skupa)
 - procjena matematičkog očekivanja μ_x osnovnog skupa (što je n veće, to je procjena tačnija):

- uzoračka (empirijska) aritmetička sredina (aritmetička sredina uzorka): saglasna, centrirana i najefikasnija ocjena parametra μ :

$$\mu_x \approx \bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

- procjena disperzije Dx osnovnog skupa:

- uzoračka (empirijska) disperzija (disperzija uzorka): saglasna, necentrirana=pristrasna ocjena parametra D :
$$D_x \approx s^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2$$

- korigovana uzoračka (empirijska) disperzija (disperzija uzorka): saglasna, centrirana=nepristrasna, asimptotski najefikasnija ocjena parametra D :
$$D_x \approx s_1^2 = \frac{n}{n-1} s^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2$$

Saglasna (stabilna) je ocjena koja konvergira u vjerovatnoći ka parametru osnovne populacije kada n raste, odnosno ako je ispunjeno:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P(|U - Q| < \varepsilon) = 1, \text{ gdje je } \varepsilon \text{ proizvoljno mali pozitivan broj}$$

Centrirana ili nepristrasna je ocjena ako je njeno matematičko očekivanje jednako parametru osnovne populacije koji se procjenjuje, odnosno ako je ispunjeno: $M(U)=Q$, a asimptotski centrirana je ona kod koje je ispunjeno:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} M(U) = Q$$

Može se dokazati da je svaka saglasna ocjena asimptotski nepristrasna.

najefikasnija je ocjena koja je saglasna i centrirana i koja ima najmanju disperziju. Mjera njene efikasnosti je

$$e(U) = \frac{D(U_o)}{D(U)} \leq 1, \text{ gdje je su:}$$

$D(U_o)$ - disperzija ocjene,

$D(U)$ - donja granica disperzije svih mogućih centriranih ocjena
asimptotski najefikasnija je ona kod koje je ispunjeno: $\lim_{n \rightarrow \infty} e(U) = 1$

Primjer 2:

Prepostavimo da je od populacije od 1546 studenata uzet uzorak od 100 studenata radi utvrđivanja težine studenata. Na osnovu podataka iz uzorka utvrđena je aritmetička sredina uzorka $\bar{x} = 67,45$ kg i disperzija uzorka $s^2 = 8,5275$ kg. Odrediti centrirane i efikasne ocjene srednje vrijednosti i disperzije populacije:

Rješenje

- ocjena matematičkog očekivanja (srednje vrijednosti) μ_x osnovnog skupa:
 - **uzoračka (empirijska) aritmetička sredina** (aritmetička sredina uzorka): saglasna, centrirana i najefikasnija ocjena parametra μ_x :
$$\mu_x \approx \bar{x} = 67,45$$
- procjena disperzije D_x osnovnog skupa:
 - **korigovana uzoračka (empirijska) disperzija** (disperzija uzorka): saglasna, centrirana=nepričrastna, asimptotski najefikasnija ocjena parametra D_x :

$$D_x \approx s_1^2 = \frac{n}{n-1} s^2 = \frac{100}{100-1} 8,5275 = 8,6136$$

Intervalne ocjene

- **Ocjenom parametra Q sa naziva slučajna promjenljiva $U= Un(X_1, X_2, \dots, X_n)$, koja sa vjerovatnoćom bliskom jedinici zadovoljava $U \approx Q$, ako je brojnost uzorka velika, odnosno ako je ispunjeno:**

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P(|U - Q| < C) = 1, \quad \text{gdje je } C = \text{const i } C > 0$$

Ocjena je bolja ukoliko je prethodno ispunjeno za što manje vrijednosti C

- **Intervalna ocjena:** određivanje intervala u kojem će se sa unaprijed zadatom vjerovatnoćom bliskom jedinici naći vrijednost parametra Q čija se ocjena traži.
- Kažemo da je interval (u_1, u_2) **interval pouzdanosti (interval povjerenja)** za parametar Q, ako se tačna vrijednost parametra Q nalazi u tom intervalu sa unaprijed datom vjerovatnoćom $1-\alpha$
- vjerovatnoća $1-\alpha$ je **koeficijent pouzdanosti (nivo povjerenja)** intervala pouzdanosti i zavisi od toga koliki se rizik greške može dopustiti u svakom konkretnom slučaju.
- α – **rizik ocjene**
- Ako treba ocijeniti nepoznati parametar Q zadatak se može i ovako postaviti:
Naći vrijednosti u_1 i u_2 tako da je $P\{u_1 < Q < u_2\} = 1$ i $P\{u_1 \leq Q \leq u_2\} = 1-\alpha$
- parametar Q koji se procjenjuje u unaprijed zadatom intervalu povjerenja može, između ostalog, biti:
 - A) srednja vrijednost osnovne normalne populacije (čija je disperzija poznata)
 - B) srednja vrijednost osnovne normalne populacije (čija disperzija nije poznata)
 - C) disperzija osnovne normalne populacije (čije je matematičko očekivanje poznato)
 - D) disperzija osnovne normalne populacije (čije matematičko očekivanje nije poznato)
 - parametar p u binomnoj raspodjeli.....

A) Interval pouzdanosti za srednju vrijednost osnovne populacije sa normalnom raspodjelom (sa poznatom disperzijom)

- Prema centralnoj graničnoj teoremi: ako slučajna promjenljiva X (obilježje osnovnog skupa) ima normalnu raspodjelu $N(\mu_x ; \sigma_x)$, onda i X_1, X_2, \dots, X_n imaju istu raspodjelu, a njihova aritmetička sredina \bar{X} (kao slučajna promjenljiva) ima normalnu raspodjelu $N(\mu_x ; \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}})$
- Dakle, ako pređemo na standardizovanu slučajnu promjenljivu, problem se svodi na određivanje:

$$P\left(-k < \frac{\bar{X} - \mu_x}{\frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}} < k\right) = P(-k < T < k) = 1 - \alpha, \text{ odakle se odredi } k,$$

a kako je $\bar{x} = \bar{X}$

$$P\left(\bar{x} - k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} < \mu_x < \bar{x} + k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha$$

s vjerovatnoćom $1-\alpha$ se može očekivati da će se srednja vrijednost μ_x osnovne populacije naći u intervalu pouzdanosti (kada je na prethodni način određeno k)

$(\bar{x} - k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}, \bar{x} + k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}})$ za $n \geq 30$ (za uzorak iz beskonačne populacije ili za uzorak uzet iz populacije sa vraćanjem)

$(\bar{x} - k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} \sqrt{\frac{N-n}{N-1}}, \bar{x} + k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} \sqrt{\frac{N-n}{N-1}})$ za uzorak koji se izvlači iz konačnog skupa bez vraćanja

ako nije poznato σ_x , a radi se o velikom broju uzoraka ($n \geq 30$) može se računati sa uzoračkom ili korigovanom uzoračkom disperzijom s ili s_1

$$P\left(-k < \frac{\bar{X} - \mu_x}{\frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}} < k\right) = 1 - \alpha,$$

$$P\left(-k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} < \bar{X} - \mu_x < k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha,$$

$$P\left(k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} > -(\bar{X} - \mu_x) > -k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha,$$

$$P\left(\bar{x} + k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} > \bar{x} - (\bar{X} - \mu_x) > \bar{x} - k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha, \quad \bar{x} = \bar{X},$$

$$P\left(\bar{x} + k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} > \mu_x > \bar{x} - k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha,$$

$$P\left(\bar{x} - k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}} < \mu_x < \bar{x} + k \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha,$$

Primjer 3:

Prepostavimo da je od populacije od 1546 studenata uzet uzorak od 100 studenata radi utvrđivanja težine studenata. Na osnovu podataka iz uzorka utvrđena je aritmetička sredina uzorka = 67,45 kg i disperzija uzorka $s^2=8,5275$ kg ($s=2,93$). Naći 95% interval pouzdanosti za srednju vrijednost osnovnog skupa.

Rješenje

$$P\left(-k < \frac{\bar{X} - \mu_x}{\frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}} < k\right) = 1 - \alpha$$

$$P(-k < T < k) = 0,95$$

$$P(T < k) - P(T < -k) = 0,95$$

$$P(T < k) - [1 - P(T < k)] = 0,95$$

$$2P(T < k) = 1 + 0,95$$

$$P(T < k) = \frac{1,95}{2}$$

iz tablica za normalnu raspodjelu je $k=1,96$, pa je interval

$$P\left(67,45 - k \frac{2,93}{\sqrt{100}} < \mu_x < 67,45 + k \frac{2,93}{\sqrt{100}}\right) = 0,95$$
$$(67,45 - 1,96 \frac{2,93}{\sqrt{100}}; 67,45 + 1,96 \frac{2,93}{\sqrt{100}})$$
$$(66,888; 68,02)$$

B) Interval pouzdanosti za srednju vrijednost osnovne populacije sa normalnom raspodjelom (sa nepoznatom disperzijom)

- ako nije poznato σ_x , a radi se o velikom broju uzoraka ($n \geq 30$) može se računati sa uzoračkom ili korigovanom uzoračkom disperzijom s ili s_1 (na način prikazan u A)
- ako nije poznato σ_x , a radi se o malom broju uzoraka ($n < 30$) koriste se teoreme koje uspostavljaju vezu između Studentove raspodjele T (sa $n-1$ stepeni slobode) i granica intervala pouzdanosti, tako da se problem svodi na određivanje intervala:

$$P(|T| < t_\alpha) = 1 - \alpha \quad \text{odnosno} \quad P(-t_\alpha < T < t_\alpha) = 1 - \alpha$$

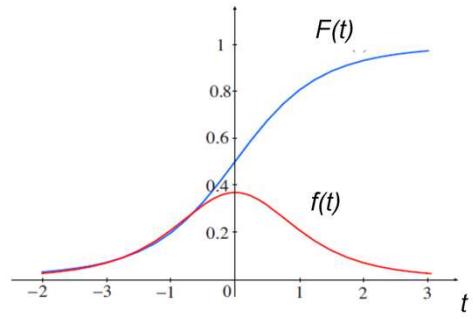
$$P\left(\bar{x} - t_\alpha \frac{s}{\sqrt{n}} < \mu_x < \bar{x} + t_\alpha \frac{s}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha$$

Za određivanje t_α koriste se tablice za Studentovu (T) raspodjelu u zavisnosti od stepeni slobode.

Karakteristike gustine $f(t)$ Studentove raspodjele:

1. kriva gustine pozitivna i simetrična u odnosu na ordinatnu osu
2. apscisna osa je asimptota krive gustine za $t \rightarrow \pm\infty$
3. za $n \rightarrow \infty$, Studentova raspodjela teži normalnoj raspodjeli
4. moda, medijana i matematičko očekivanje = 0
5. disperzija $D(t) = n/(n-2)$ za $n > 2$

$$f(t) = \frac{1}{\sqrt{n}\pi} \frac{\Gamma(\frac{1+n}{2})}{\Gamma(\frac{n}{2})} \left(1 + \frac{t^2}{n}\right)^{-\frac{n+1}{2}}$$

Primjer 4:

Na osnovu uzorka od $n=15$ elemenata, s aritmetičkom sredinom $\bar{x}=20,4$ i standardnim odstupanjem $s=0,8$, naći 98% interval pouzdanosti (sa rizikom $\alpha=0,02$) za srednju vrijednost osnovnog skupa μ .

Rješenje

broj stepeni slobode $k=n-1=15-1=14$

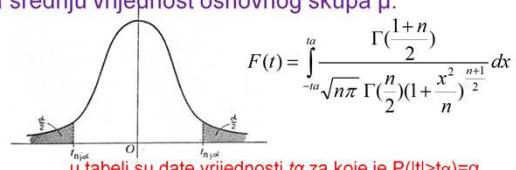
rizik $\alpha=0,02$

iz tablica je $t_\alpha = t_{0,02} = 2,624$, pa je interval

$$P\left(\bar{x} - t_\alpha \frac{s}{\sqrt{n}} < \mu_x < \bar{x} + t_\alpha \frac{s}{\sqrt{n}}\right) = 1 - \alpha$$

$$P\left(20,4 - 2,624 \frac{0,8}{\sqrt{15}} < \mu_x < 20,4 + 2,624 \frac{0,8}{\sqrt{15}}\right) = 1 - 0,02$$

$$P(19,86 < \mu_x < 20,94) = 0,98$$

u tabeli su date vrijednosti t_α za koje je $P(|t|>t_\alpha)=\alpha$

n	α								
	0.80	0.60	0.40	0.20	0.10	0.05	0.02	0.01	
1	0.325	0.727	1.376	3.078	6.314	12.706	11.823	63.657	
2	0.289	0.617	1.061	1.886	2.920	4.403	6.965	9.925	
3	0.277	0.584	0.978	1.638	2.353	3.182	4.531	5.841	
4	0.271	0.569	0.941	1.533	2.132	2.776	3.747	4.604	
5	0.267	0.559	0.920	1.476	2.015	2.571	3.365	4.032	
6	0.265	0.553	0.906	1.440	1.943	2.447	3.143	3.707	
7	0.263	0.549	0.896	1.415	1.895	2.365	2.998	3.499	
8	0.262	0.546	0.889	1.397	1.860	2.306	2.896	3.355	
9	0.261	0.543	0.883	1.383	1.833	2.261	2.821	3.250	
10	0.260	0.542	0.879	1.372	1.812	2.226	2.764	3.169	
11	0.260	0.540	0.876	1.363	1.796	2.201	2.718	3.106	
12	0.259	0.539	0.873	1.356	1.782	2.179	2.681	3.055	
13	0.259	0.538	0.870	1.350	1.771	2.160	2.649	3.012	
14	0.258	0.537	0.868	1.345	1.761	2.145	2.624	2.977	
15	0.258	0.536	0.866	1.341	1.753	2.131	2.602	2.947	
16	0.258	0.535	0.865	1.337	1.746	2.120	2.583	2.921	
17	0.257	0.534	0.863	1.333	1.740	2.110	2.567	2.898	
18	0.257	0.534	0.862	1.330	1.734	2.101	2.552	2.878	
19	0.257	0.533	0.861	1.328	1.729	2.093	2.539	2.861	
20	0.257	0.533	0.860	1.325	1.725	2.086	2.528	2.845	
21	0.257	0.532	0.859	1.323	1.721	2.080	2.518	2.831	
22	0.256	0.532	0.858	1.321	1.717	2.074	2.508	2.819	
23	0.256	0.532	0.858	1.319	1.714	2.069	2.500	2.807	
24	0.256	0.531	0.857	1.318	1.711	2.064	2.492	2.797	
25	0.256	0.531	0.856	1.316	1.708	2.060	2.485	2.787	
26	0.256	0.531	0.856	1.315	1.706	2.056	2.479	2.779	
27	0.256	0.531	0.855	1.314	1.703	2.052	2.473	2.771	
28	0.256	0.530	0.855	1.313	1.701	2.048	2.467	2.763	
29	0.256	0.530	0.854	1.311	1.699	2.045	2.462	2.756	
30	0.256	0.530	0.854	1.310	1.697	2.042	2.457	2.750	
40	0.255	0.529	0.851	1.303	1.684	2.021	2.423	2.704	
60	0.254	0.527	0.848	1.296	1.671	2.000	2.390	2.660	
120	0.254	0.526	0.845	1.289	1.658	1.980	2.358	2.617	
∞	0.253	0.524	0.842	1.282	1.645	1.960	2.326	2.576	

C) Interval pouzdanosti disperzije za osnovnu populaciju sa normalnom raspodjelom (sa nepoznatim očekivanjem)

- Prema centralnoj graničnoj teoremi: ako slučajna promjenljiva X (obilježje osnovnog skupa) ima normalnu raspodjelu $N(\mu_x; \sigma_x)$, onda i X_1, X_2, \dots, X_n imaju istu raspodjelu, a njihova aritmetička sredina \bar{X} ima normalnu raspodjelu $N\left(\mu_x; \frac{\sigma_x}{\sqrt{n}}\right)$
- Disperzija uzorka s^2 se može izraziti kao realizacija slučajne promjenljive S^2 , ako nije poznato matematičko očekivanje osnovne populacije

$$S^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2$$

- transformacijom prethodno postaje:

$$S^2 = \frac{\sigma^2}{n-1} \sum_{i=1}^n \left(\frac{X_i - \bar{X}}{\sigma} \right)^2 = \frac{\sigma^2}{n-1} \cdot \chi_{n-1}^2$$

- veličina

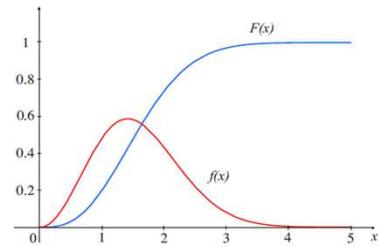
$$\chi_{n-1}^2 = \frac{n-1}{\sigma^2} S^2$$

- je slučajna promjenljiva sa χ^2 (hi-kvadrat) raspodjelom sa $n-1$ stepeni slobode.

Karakteristike funkcije gustine Hi-kvadrat raspodjele:

- apscisna osa je asimptota krive gustine za $x \rightarrow \infty$
- za $n \rightarrow \infty$, Hi-kvadrat raspodjela teži normalnoj raspodjeli (dovoljno $n > 30$)
- matematičko očekivanje $= n$ (broj stepeni slobode)
- Moda: $M_o = n-2$ za $n \geq 2$
- disperzija $D = 2n$

$$f(x) = \frac{1}{2^{n/2} \Gamma(\frac{n}{2})} x^{\frac{n}{2}-1} e^{-\frac{x}{2}}, \quad (x > 0)$$

C) Interval pouzdanosti disperzije za osnovnu populaciju sa normalnom raspodjelom (sa nepoznatim očekivanjem)-nastavak

- Početni zadatak je bio naći interval koji zadovoljava:

$P(u_1 < \sigma^2 < u_2) = 1 - \alpha$, koji na osnovu prethodnih transformacija postaje:

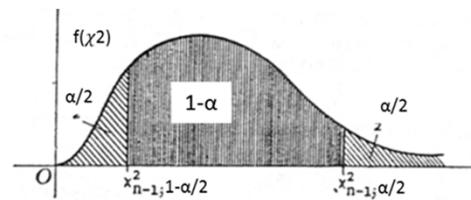
$$P\left(\chi_{n-1,1-\frac{\alpha}{2}}^2 < \chi_{n-1}^2 < \chi_{n-1,\frac{\alpha}{2}}^2\right) = 1 - \alpha$$

odnosno, kad se uvede smjena $\chi_{n-1}^2 = \frac{n-1}{\sigma^2} S^2$, i $S^2 = S^2$

$$P\left(\frac{(n-1)s^2}{\chi_{n-1,\frac{\alpha}{2}}^2} < \sigma^2 < \frac{(n-1)s^2}{\chi_{n-1,1-\frac{\alpha}{2}}^2}\right) = 1 - \alpha, \text{ gdje je } 1-\alpha \text{ koeficijent pouzdanosti, a } \alpha \text{ rizik ocjene}$$

s vjerovatnoćom $1-\alpha$ se može očekivati da će se disperzija D, odnosno S^2 osnovne populacije naći u intervalu pouzdanosti:

$$\left(\frac{(n-1)s^2}{\chi_{n-1,\frac{\alpha}{2}}^2}, \frac{(n-1)s^2}{\chi_{n-1,1-\frac{\alpha}{2}}^2}\right)$$

D) Interval pouzdanosti disperzije za osnovnu populaciju sa normalnom raspodjelom (sa poznatim očekivanjem)

- Disperzija uzorka s^2 se može izraziti kao realizacija slučajne promjenljive S^2 , ako je poznato matematičko očekivanje osnovne populacije μ

$$S^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \mu)^2$$

- transformacijom prethodno postaje:

$$S^2 = \frac{\sigma^2}{n} \sum_{i=1}^n \left(\frac{X_i - \mu}{\sigma} \right)^2 = \frac{\sigma^2}{n} \cdot \chi_n^2 \quad \text{pri čemu je veličina}$$

$\chi_n^2 = \frac{n}{\sigma^2} S^2$ slučajna promjenljiva sa χ^2 (hi-kvadrat) raspodjelom sa n stepeni slobode.

- Početni zadatak je bio naći interval koji zadovoljava:

$P(u_1 < \sigma^2 < u_2) = 1 - \alpha$, koji na osnovu transformacija (kao u slučaju C) postaje:

$$P \left(\chi_{n,1-\frac{\alpha}{2}}^2 < \chi_n^2 < \chi_{n,\frac{\alpha}{2}}^2 \right) = 1 - \alpha$$

odnosno, kad se uvede smjena $\chi_n^2 = \frac{n}{\sigma^2} S^2$, i $s^2 = S^2$

$$P \left(\frac{ns^2}{\chi_{n,\frac{\alpha}{2}}^2} < \sigma^2 < \frac{ns^2}{\chi_{n,1-\frac{\alpha}{2}}^2} \right) = 1 - \alpha, \text{ gdje je } 1-\alpha \text{ koeficijent pouzdanosti, a } \alpha \text{ rizik ocjene}$$

s vjerovatnoćom $1-\alpha$ se može očekivati da će se disperzija D, odnosno S^2 osnovne populacije naći u intervalu pouzdanosti

$$\left(\frac{ns^2}{\chi_{n,\frac{\alpha}{2}}^2}, \frac{ns^2}{\chi_{n,1-\frac{\alpha}{2}}^2} \right)$$

Literatura

- Vukadinović, S.: Elementi teorije verovatnoće i matematičke statistike, Privredni pergled, Beo
- Vukadinović, S.: Zbirka rešenih zadataka iz teorije verovatnoće, Privredni pergled, Beograd, 1983
- Čuljak, V: Vjerojatnost i statistika, Građevinski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, 2011, https://portal.uniri.hr/system/resources/docs/000/004/082/original/Skripta_Vera_%C4%8Culjak.pdf?1413283708
- Prof. dr Dušan Joksimović: POSLOVNA STATISTIKA, Megatrend univerzitet primjenjenih nauka, Beograd, 2006.
- Pivac, S.: Statističke metode (predavanja, diplomski studij, kolegij "Statističke metode") e-nastavni materijal, Split, 2010.
- http://www.ef.uns.ac.rs/Download/metodologija_nir/20_uzorkovanje.pdf
- <http://www.medfak.ni.ac.rs/PREDAVANJA/2.%20STOMATOLOGIJA/STATISTIKA/6.%20predavanje.pdf>